

Høringsnotat

Oppheving av skatteplikt for inntekt og avskjæring
av fradrag for kostnader og tap knyttet til utvinning
av petroleum i utlandet

15. juni 2012

1. Innledning og sammendrag

Departementet sender med dette på høring et forslag om å fritta fra skatteplikt inntekt ved utvinning av petroleum i utlandet. Dermed vil det heller ikke være fradragsrett for kostnader og tap som pådras i tilknytning til slik inntekt. Bakgrunnen for forslaget er å hindre at vi gjennom skattesystemet subsidierer petroleumsutvinningsvirksomhet i utlandet (utenfor det geografiske området som er nevnt i petroleumsskatteloven § 1). Med dagens regler vil oljeselskapene systematisk kunne få fradrag for store deler av kostnadene ved utenlandsaktiviteten i norsk skattegrunnlag, uten at vi kan regne med å få skatteinntekter fra virksomheten. Dette er prinsipielt uheldig og det vil på litt lengre sikt få svært store økonomiske konsekvenser dersom dagens regler ikke endres. Det legges opp til at regelendringen gis virkning fra og med inntektsåret 2013.

Det foreslås at underskudd ved petroleumsutvinningsvirksomhet i utlandet som oppstår i inntektsåret 2012 ikke skal kunne fremføres til fradrag i senere år. Dette gjelder likevel ikke den delen av underskuddet som skyldes tap ved realisasjon av formuesgoder før datoen for utsending av dette høringsnotatet. Det foreslås videre at det ikke skal kunne kreves fradrag for konsernbidrag for å dekke opp slikt underskudd som skattyter ikke kan framføre til fradrag i senere år.

2. Bakgrunn

Norske oljeselskaper har i de senere årene foretatt betydelige investeringer i utlandet. Statoil har nå større årlige investeringer i utlandet enn på norsk sokkel. Også DNO har store investeringer i utlandet. Petroleumsvirksomheten i utlandet er organisert på ulike måter, men en betydelig del drives gjennom aksjeselskaper som er etablert i Norge og som utelukkede driver virksomhet i det aktuelle utlandet. I praksis har det vært vanlig å opprette et eget datterselskap for hvert land eller for hver blokk selskapet deltar i.

Disse datterselskapene er skattepliktig lokalt til det aktuelle utlandet for fortjeneste ved petroleumsvirksomheten. Inntekten er også skattepliktig til Norge, da norsk skatterett bygger på globalinntektsprinsippet der norske skattesubjekter er skattepliktig til Norge

for all inntekt, uansett hvor i verden den er opptjent. Kreditprinsippet er like grunnfestet; det henger sammen med og er en konsekvens av skatteplikten for globale inntekter. Kreditprinsippet innebærer at det i beregnet norsk skatt på globalinntekten gis fradrag (kredit) for utenlandsk skatt på inntekt som har kilde i utlandet.

En grunnleggende premiss i vårt kreditsystem er at kreditfradraget ikke skal overstige beregnet norsk skatt på utenlandsinntekten (maksimalt kreditfradrag). Kreditfradraget reduserer norsk skatt på utenlandsinntekten til null hvis den utenlandske skatten er like høy eller høyere enn norsk skatt. Men kreditfradraget skal ikke redusere skatten på skattyters norske inntekt. Skattyteren skal selv bære kostnaden ved at skattenivået i utlandet er høyere enn i Norge.

Inntekt fra petroleumsutvinning er som regel gjenstand for høy beskatning i det landet der ressursene ligger. Det kan være gjennom særlige inntektsskatteregler, slik tilfellet er i Norge for petroleumsressursene på norsk kontinentalsokkel. Eller det kan være gjennom produksjonsdelingsavtaler inngått med lokale statsoljeselskaper der en viss mengde av utvunnet petroleum forbeholdes statsoljeselskapet. Dette er vanlig i utviklingsland, der mange av de norske engasjementene er. I slike tilfeller vil det typisk foreligge et vedtak fra Finansdepartementet som, med hjemmel i skatteloven § 16-26, anerkjenner at verdien av den "profit-petroleum" som etter produksjonsdelingsavtalen forbeholdes det utenlandske statsoljeselskapet er et substitutt for en ordinær inntekts- og grunnrenteskatt i utlandet og dermed krediterbar i utlignet norsk skatt.

I Norge blir inntekt fra petroleumsutvinning i utlandet beskattet med 28 %. Samtidig gis det fradrag (kredit) i norsk skatt for skatt betalt lokalt. Skattenivået i utvinningslandet er gjennomgående høyere og som regel betydelig høyere enn 28 % fordi ressurslandet (på samme måte som Norge gjør på norsk kontinentalsokkel), ilegger en eller annen form for grunnrentebeskatning. Dette betyr at selv om vi skattlegger norske selskapers petroleumsvirksomhet i utlandet kan vi ikke forvente å få skatteproveny fra dette. Dette er i seg selv lite problematisk.

Desto viktigere blir det å hindre at deltakelse i petroleumsvirksomhet i utlandet på en utilbørlig måte reduserer skattyters øvrige skattefundament. Vi har tidligere sett eksempler på at regelverket ikke har vært tilstrekkelig robust i så måte. Det har vært gjort tiltak for å bøte på dette. I 2007 ble det innført regler om beregning av et separat maksimalt kreditfradrag (egen "kurv") for petroleumsutvinningsinntekt. Formålet er å hindre at utenlandsk petroleumsskatt utover 28 % kan gå til fradrag i norsk skatt bare fordi skattyter oppebærer høyt beskattet petroleumsinntekt i kombinasjon med andre inntekter som skattelegges i utlandet med lavere sats enn 28 %. Samtidig ble reglene for behandling av konsernbidrag ved beregning av maksimalt kreditfradrag endret. Dette tiltaket var særlig myntet på tilpasninger innen oljekonsern. Formålet var å hindre at konsernbidrag kunne benyttes til å omklassifisere inntekt, der det selskapet som ytet konsernbidrag fikk redusert sin norske inntekt samtidig som det mottakende selskapet fikk en tilsvarende økning både i sin utenlandsinntekt og i sitt kreditfradrag.

Det har vist seg at disse tiltakene ikke er tilstrekkelige. Ved ligningsbehandlingen har en sett at gjeldende regler åpner for at norske oljeselskaper, under gitte forutsetninger, kan få fradrag i Norge for store deler av kostnadene ved sin utenlandsaktivitet. Og det altså uten at Norge kan forvente å få skatteinntekter fra utenlandsaktiviteten. Dette kan best karakteriseres som skattesubsidiering; det vil si at Norge gjennom skattesystemet subsidierer petroleumsvirksomheten i utlandet.

3. Nærmere om problemstillingen

Petroleumsvirksomhet kan deles inn i tre hovedfaser, som kjennetegnes av en særegen inntekts- og kostnadsprofil. Første hovedfase består av undersøkelse (leting), og i tilfelle lønnsomt funn, utbygging av forekomsten for utvinning. Så langt påløper bare kostnader. Deretter kommer produksjonsfasen, hvor inntektene kan være svært høye. Så kommer nedstengingsfasen hvor det igjen bare er kostnader. En viktig årsak til skattesubsidieringsproblemet er den høye skatten som normalt påløper i utlandet i produksjonsfasen. Den utenlandske skatten vil typisk være så høy at all norsk skatt vil

bli kreditert bort også når den norske skatten beregnes av et langt bredere grunnlag enn den utenlandske, fordi skattyter i produksjonsfasen bare i liten grad belaster det norske skatteregnskapet med løpende avskrivninger på driftsmidlene og heller ikke har i behold nevneverdige underskudd til framføring fra lete- og utbyggingsfasen. Den store satsforskjellen gjør at utenlandsk skatt beregnet på nettoinntekt kan utligne, og dermed eliminere gjennom kreditfradrag, norsk skatt beregnet på et tilnærmet bruttgrunnlag. Dette innebærer at oljeselskapene vil ha et sterkt incitament ved skatteoppgjøret i Norge til å skyve kostnadene bort fra produksjonsfasen og i størst mulig grad føre dem til fradrag i lete- og utbyggingsfasen eller nedstengingsfasen. I noen grad kan skattyter styre dette selv, primært ved å unnlate å ta (fulle) skattemessige avskrivninger på driftsmidlene i produksjonsfasen. Underskuddet i lete- og utbyggingsfasen og tap på driftsmidler ved utrangering kan så samordnes med konsernets positive inntekstrømmer, for eksempel gjennom reglene om konsernbidrag, og dermed redusere det skattepliktige overskuddet fra annen virksomhet innen konsernet.

Dette betyr at store deler av kostnadene ved oljeselskapenes utlandsvirksomhet kan komme til fradrag i norsk skattegrunnlag uten at Norge får skatteinntekter fra denne virksomheten.

Det understrekes at skattegrunnlaget fra utvinningsaktivitet på norsk sokkel ikke blir redusert, verken 28 %-grunnlaget eller særskattegrunnlaget. Inntekt fra sokkelområdet kan ikke reduseres ved konsernbidrag og slik inntekt kan heller ikke på annen måte samordnes med underskudd eller tap ved virksomhet i utlandet. Det er altså inntekter fra oljeselskapenes landbaserte aktivitet i Norge som reduseres. Dette vil typisk være inntekter fra raffinering og annen prosessering av petroleum på land og finansinntekter, samt inntekter fra fast eiendom/anlegg og evt. annen landvirksomhet.

Skattesubsidieringen av utlandsvirksomheten forutsetter altså at skattyter/konsernet både har landbasert aktivitet i Norge og også driver petroleumsutvinningsaktivitet i

utlandet gjennom norske selskaper. I prinsippet kan dette utnyttes også av utenlandsk eide oljeselskaper som har norsk landaktivitet. Men det forutsetter at de driver utvinningsvirksomhet også i andre land gjennom sine norske datterselskaper.

Hittil har en ved ligningsbehandlingen observert at norsk landbasert inntekt har vært redusert ved at det har vært ytet konsernbidrag til beslektede selskaper som har hatt underskudd fra lete- og utbyggingsvirksomhet i utlandet. De virkelig store økonomiske konsekvensene ligger imidlertid noe fram i tid, når de første utenlandsfeltene kommer over i nedstengningsfasen. Hvis det skal være mulig å samordne underskuddene/tapene som da oppstår (på driftsmidler som knapt er skattemessig avskrevet i produksjonsfasen) mot norsk landbasert inntekt, kan vi neppe forvente å få skatteinntekter fra oljeselskapenes landbaserte virksomhet i Norge i det hele tatt.

I Prop 1 LS (2011-2012) kapittel 17 – endringer i avskrivningsreglene - pekte departementet på den problemstillingen som her er beskrevet og varslet at det kunne bli aktuelt å iverksette tiltak for å rette opp den skjevheten som her oppstår.

4. Departementets vurderinger og forslag

4.1 Alternativer til løsning

At skattegrunnlaget for norsk landbasert virksomhet nærmest systematisk kan uthules ved skattyters utenlandsinvesteringer strider med grunnleggende prinsipper i vårt skattesystem. Departementet har funnet det nødvendig å gjøre noe med denne svakheten i skattesystemet. Ulike alternativer er vurdert:

1. Justering av reglene for beregning av maksimalt kreditfradrag, for eksempel ved å innføre en per land- begrensning for utvinningsinntekt, er kompliserende og vil ikke hjelpe nevneverdig. Innstramming av Finansdepartementets samtykkepraksis, slik at avstått petroleum i henhold til produksjonsdelingsavtaler ikke lenger anses som krediterbar skatt vil kunne hjelpe, men er prinsipielt svakt begrunnet og

vanskelig å utpensle og praktisere. Dette tiltaket vil uansett ikke hjelpe i tilfeller der aktiviteten er underlagt ordinære beskatningssystemer i utlandet.

2. Tvungen skattemessig avskrivning av driftsmidler (for eksempel lineært over antatt levetid) kan på sikt avdempe de mest ekstreme utslagene av dagens regler. Dette alternativet vil likevel ikke hindre at lete-, utbyggings- og nedstengingskostnader går til fradrag i Norge, og det vil uansett komme for sent overfor felt som allerede er i produksjonsfasen.
3. Justering av konsernbidragsreglene slik at det ikke gis skattemessig fradrag for bidrag til dekning av underskudd i utvinningsvirksomhet i utlandet. Alternativet vil være effektivt på kort sikt, fordi oljevirksomheten i dag drives i separate selskaper. Det er neppe spesielt krevende administrativt. Alternativet er imidlertid ikke robust for det tilfellet at utenlandsvirksomheten legges inn i et selskap som også driver norsk landbasert virksomhet. I praksis er det neppe veldig aktuelt å drive risikofull utenlandsaktivitet og norsk landvirksomhet i samme selskap. Mer sannsynlig vil det være med omstruktureringer, der utenlandsaktiviteten legges inn i selskap med norsk landaktivitet når risikoen i utlandet avtar.
4. Avskjæring av adgangen til skattemessig samordning mellom norsk landaktivitet og utenlandsk petroleumsutvinningsaktivitet. Underskudd fra petroleumsvirksomhet i utlandet må da fremføres mot, og kan bare gå til fradrag i, senere inntekter fra slik virksomhet i samme selskap.
5. Oppheving av skatteplikten for inntekt ved utvinning av petroleum i utlandet. Da vil tilnyttede kostnader eller tap heller ikke være fradragsberettiget i Norge, og de vil ikke gå til fradrag i norsk landskattegrunnlag.

Av disse alternativene vil bare nr. 4 og 5 være effektive på sikt. Etter departementets syn må valget stå mellom disse. Felles for dem begge er at de krever at inntekter og

kostnader må tilordnes til henholdsvis virksomhet som består i "utvinning av petroleum" eller til annen virksomhet. For de store postene er dette neppe vanskelig, men på visse punkter kan det kreves en grenseoppgang. Vanskelighetene med å tilordne inntekter og kostnader mellom virksomhetene antas uansett ikke å være verken spesielt store eller lett manipulerbare. En tilsvarende grenseoppgang må for øvrig allerede i dag gjøres ved beregning av maksimalt kreditfradrag. Dagens regler krever som kjent at det beregnes et separat maksimalt kreditfradrag for (netto) inntekter fra "utvinning av petroleum i utlandet", jf. skatteloven § 16-21. Denne øvelsen krever at det for hver enkelt post må avgjøres om de har kilde i Norge eller i utlandet, og har inntekten kilde i utlandet, må det sondres mellom inntekt fra utvinning av petroleum og annen inntekt.

Alternativ nr. 5 skiller seg fra alternativ 4 ved at skatteplikten bortfaller. Alternativene er substansielt likeverdige bare dersom fortsatt skatteplikt ikke vil gi skatteproveny til Norge. Departementet legger dette til grunn. Riktignok kan en ikke se bort fra at enkelte land skattlegger inntekt fra petroleumsutvinning med lavere sats enn 28 %, slik at det potensielt kunne vært rom for noe norsk skatt hvis norske selskaper driver utvinning der. Men det forutsetter at vi endrer vårt kreditsystem slik at det beregnes et separat maksimalt kreditfradrag for petroleumsvirksomhet i hvert enkelt utland og ikke et felles maksimalt kreditfradrag for den samlede utvinningsaktivitet i utlandet. En slik endring vil være kompliserende, og bryte med kreditsystemet ellers. Dette anses ikke aktuelt nå. Departementet legger dermed til grunn at fortsatt skatteplikt ikke vil gi noe skatteproveny, og at alternativ nr. 4 og 5 i praksis er likeverdige i så henseende.

Oppheving av skatteplikten (alternativ nr. 5) vil være administrativt besparende sammenlignet med å stenge for skattemessig samordning (alternativ nr. 4). Det gjelder så vel for myndighetene som for selskapene. Alternativ nr. 4 forutsetter at utenlandsinntekten fortsatt må lignes, atskilt fra annen virksomhet. Det innebærer at man må beregne underskudd til framføring, maksimalt kreditfradrag og kreditfradrag til framføring, herunder utarbeide, gjennomgå og vurdere dokumentasjon for betalt

utenlandsk skatt (eventuelt "profit petroleum" avstått etter produksjonsdelingsavtalene). Og selskapene må fortsatt søke Finansdepartementet om individuell godkjenning for at petroleum som avstås til lokale statsoljeselskap etter produksjonsdelingsavtalene skal anses som krediterbar skatt. Alt dette er unødvendig hvis virksomheten likevel aldri gir skatteinntekter. På denne bakgrunn går departementet inn for alternativ nr 5; at netto inntekt fra utvinning av petroleum i utlandet gjøres skattefri i Norge. Dette innebærer også at kreditreglene kan forenkles ved at det ikke blir nødvendig å skille ut og beregne et eget maksimalt kreditfradrag for inntekter fra utvinning av petroleum i utlandet.

4.2 Nærmere om rekkevidden av skattefritaket og avskjæring av fradragsrett

Skattefritaket omfatter inntekt ved "utvinning av petroleum i utlandet utenfor det geografiske området som er angitt i petroleumsskattelovens § 1", se utkast til nytt annet punktum i skatteloven § 2-2 sjette ledd. Dette krever avgrensning av hva som skal anses som "inntekt fra utvinning", hva som menes med "petroleum" og hvilket geografisk område skattefritaket gjelder for. Når det gjelder hva som skal anses som "inntekt fra utvinning" (utvinningsbegrepet), så er dette i stor grad klarlagt ved tolking og i administrativ praksis knyttet til tilsvarende begrep i petroleumsskatteloven. Det er nærliggende å forstå begrepet på samme måte her. Det er altså bare selve den egne utvinningsinntekten som fritas, ikke inntekter fra eventuelle tilknyttede tjenesteaktiviteter ytet overfor andre, som for eksempel boring, brønnstimulering, seismiske undersøkelser og ankerhåndtering. Inntekter fra videre bearbeiding og foredling av petroleum faller utenfor utvinningsbegrepet. Grensen skal i utgangspunktet trekkes på samme måte som etter petroleumsskatteloven. Inntekter fra rørledningstransport omfattes heller ikke av skattefritaket. Departementet er kjent med at rørledningstransport i noen tilfeller inngår som en integrert del av virksomheten i en utvinningstillatelse. I disse tilfellene må inntekter og kostnader tilordnes mellom utvinnings- og transportvirksomheten etter alminnelige prinsipper.

Begrepet "petroleum" skal forstås på samme måte som begrepet "petroleumsforekomster", som er definert i petroleumsskatteloven § 1 fjerde ledd.

Begrepet "utlandet" er i skatteloven § 2-2 sjette ledd brukt som motstykke til "riket", dvs. Kongeriket Norge. Svalbard er en del av Kongeriket Norge og eventuell aktivitet i form av utvinning av petroleum på Svalbard omfattes dermed ikke av skattefritaket. Departementet forutsetter at dersom det blir aktuelt med undersøkelse etter eller utvinning av petroleum på Svalbard, vil skattebetingelsene for slik virksomhet måtte vurderes nærmere, herunder forholdet til skattelovens og petroleumsskattelovens regelverk. Departementet legger videre til grunn at et generelt skattefritak i skatteloven i alminnelighet må vike for en positiv skatteplikt nedfelt i en særlov som petroleumsskatteloven. For å unngå enhver tvil om dette foreslås det presisert i utkastet til nytt annet punktum i § 2-2 sjette ledd at skattefritaket skal gjelde petroleumsutvinningsinntekt i utlandet utenfor de geografiske områder som er angitt i petroleumsskatteloven § 1.

Lovteknisk er skattefritaket foreslått plassert i skatteloven § 2-2 sjette ledd og i § 2-1 niende ledd, fordi det vil innebære et viktig unntak fra det alminnelige globalinntektsprinsippet som disse bestemmelsene etablerer. Det følger da av lovens system at inntekt fra petroleumsutvinning i utlandet ikke vil være skattepliktig etter § 5-1 første ledd og § 5-30; det gjelder også gevinst ved realisasjon av driftsmidler mv. Av skatteloven §§ 6-1 første ledd, 6-2 første ledd og 9-4, følger da at kostnader og tap som er pådratt i tilknytning til å erverve, sikre eller vedlikeholde slik inntekt heller ikke vil være fradragsberettiget. Det er denne avskjæringen av retten til fradrag for tilknyttede løpende kostnader og tap som er det bærende hensyn bak det forslaget som her sendes på høring. Noen typiske kostnader og tap som ikke vil være fradragsberettiget er oljeselskapenes kostnader til undersøkelse (leting) etter petroleum, til signaturbonuser (for å få tildelt lisenser), kostnader til utbygging av anlegg og andre driftsmidler i utvinningsvirksomheten, øvrige løpende driftskostnader, samt tap ved realisasjon eller utrangering av anlegg og driftsmidler og avslutnings- og fjerningskostnader.

4.3 Virkningstidspunkt

Departementet legger opp til at regelendringen med fritak for skatteplikt og avskjæring av fradragsrett gis virkning fra og med inntektsåret 2013. Dette innebærer at underskudd for inntektsåret 2013 og tap som realiseres fra og med 1. januar 2013 ikke vil være fradragsberettiget.

4.4 Behandling av framførbart underskudd

Når skattefritaket innføres fra inntektsåret 2013 oppstår det spørsmål om behandling av underskudd skattyter har opparbeidet ved inngangen til det nye skatteregimet, dvs. ved utgangen av 2012.

Det kan reises spørsmål om det er grunn til å sonde mellom underskudd som oppstår i 2012 og underskudd som er oppstått i inntektsåret 2011 eller tidligere.

Et utgangspunkt for departementet er at skattyterne vanskelig kan ha noen berettiget forventning om at underskudd ved utvinningsvirksomheten i utlandet nærmest systematisk skal kunne uthule det norske landskattegrunnlaget, når situasjonen er den at utenlandsvirksomheten aldri vil gi skatteinntekter til Norge. Dette gjør seg like mye gjeldende for tidligere som for nye underskudd. Når det fremmes forslag til lovendringer for å avbøte en vesentlig svakhet i skattesystemet, bør de nye reglene gis virkning framover straks. Departementet har likevel kommet til at det vil kunne framstå som urimelig med umiddelbar virkning å avskjære framføringsadgang for underskudd som er pådratt ved utgangen av inntektsåret 2011. En generell framføringsadgang også for underskudd som pådras i 2012, vil departement imidlertid ikke foreslå. Det ville gitt et sterkt incitament til skattemessige tilpasninger og endret atferd hos skattyter, kanskje særlig gjennom å realisere tap og ta økte avskrivninger på driftsmidlene i 2012 med sikte på en senere utnyttelse av disse fradragene. Departementet finner likevel at den delen av underskuddet i 2012 som skyldes tap oppstått ved realisasjon av formuesgoder (herunder oppgivelse av lisens som gir rett til utvinning av petroleum)

før datoen for utsending av dette høringsnotatet, bør kunne framføres til fradrag i senere år. Det vises til utkast til nytt femte ledd i skatteloven § 14-6.

Det oppstår videre spørsmål om underskudd som tillates framført bare skal kunne gå til fradrag i eventuell skattepliktig inntekt som skattyter selv oppebærer i senere år, eller om de skal kunne dekkes opp med konsernbidrag fra nærstående selskaper og dermed redusere det skattepliktige overskuddet i giverselskapet(ene). Dette er et spørsmål som etter departementets syn må vurderes i sammenheng med hvor vid framføringsadgangen gjøres. I og med at det foreslås at underskudd som pådras i 2012 ikke skal kunne framføres til fradrag i senere år (med unntak av den delen av underskuddet som skyldes realisasjon av formuesobjekt før datoen for utsending av høringsnotatet), finner departementet at underskudd som tillates framført også bør kunne dekkes opp med konsernbidrag etter de alminnelige regler. Motstykket blir da at det ikke kan kreves fradrag for konsernbidrag til dekning av underskudd som etter bestemmelsen i § 14-6 femte ledd ikke kan framføres til fradrag i senere år. Det vises til utkast til nytt tredje punktum i skatteloven § 10-2 annet ledd.

De foreslåtte endringene i skatteloven § 10 annet ledd og § 14-6 (nytt) femte ledd skal gis virkning fra og med inntektsåret 2012.

Med denne relativt sjenerøse adgangen til å utnytte tidligere opparbeidede underskudd innefor skattekonsernet, legger departementet til grunn at det ikke vil oppstå spørsmål om grunnlovsstridig tilbakevirking som følge av de forslag som her fremmes.

4.5 Administrative og økonomiske konsekvenser

Forslaget antas å gi administrative besparelser i noen grad for skattemyndighetene, og antakelig også for selskapene. Det vises til omtale i avsnitt 4.2 ovenfor. Når det gjelder økonomiske virkninger av forslaget anslås på usikkert grunnlag at påløpt provenyvirkning for 2013 vil beløpe seg til i størrelsesorden 500 mill. kr., bokført i 2014. Justeringen i konsernbidragsreglene anslås på usikkert grunnlag å gi en påløpt

provenyvirkning på 500 mill. kr. i 2012, bokført i 2013. På lengre sikt legger departementet til grunn at forslaget vil ha betydelig provenyeffekt.

Utkast til lov om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven):

I

§ 2-1 niende ledd skal lyde:

Skatteplikten gjelder all formue og inntekt her i riket og i utlandet. *§ 2-2 sjette ledd annet punktum gjelder tilsvarende.*

§ 2-2 sjette ledd skal lyde:

(6) Skatteplikten gjelder all formue og inntekt her i riket og i utlandet. *Skatteplikten gjelder likevel ikke inntekt ved utvinning av petroleum i utlandet utenfor det geografiske området som er angitt i petroleumsskatteloven § 1.*

§ 16-21 første ledd skal lyde:

(1) Fradrag i norsk inntektsskatt etter § 16-20 kan ikke overstige den delen av norsk skatt på samlet skattepliktig inntekt, beregnet før fradraget, som forholdsmessig faller på hver av de *to* kategoriene utenlandsinntekt:

- a) inntekt ved virksomhet i lavskatteland, jf. § 10-63, og inntekt skattlagt etter reglene i §§ 10-60 til 10-68,
- b) annen utenlandsinntekt.

Fradraget er også begrenset til den delen av inntektsskatten som skattyteren har betalt i kildestaten innenfor hver av inntektskategoriene *a* og *b*. Utenlandsk inntektsskatt kan bare komme til fradrag i norsk inntektsskatt.

§ 16-22 skal lyde:

(1) Utenlandsk skatt som ikke kommer til fradrag ved dette årets skatteoppgjør, kan fremføres til fradrag i skatt i de inntil fem påfølgende årene innenfor hver av inntektskategoriene i § 16-21 første ledd *a* og *b*. Skatt betalt i utlandet i et

tidligere år fradras i sin helhet før det gis fradrag for skatt betalt i utlandet i et senere år. Samlet fradrag for det enkelte år, innenfor hver av inntektskategoriene i § 16-21 første ledd *a og b*, kan ikke overstige det maksimale kreditfradraget for dette året.

- (2) Utenlandsk skatt som ikke kommer til fradrag ved dette årets skatteoppgjør, kan tilbakeføres til fradrag i skatt i foregående år innenfor hver av inntektskategoriene i § 16-21 første ledd *a og b*. Samlet fradrag for foregående år, innenfor hver av inntektskategoriene i § 16-21 første ledd *a og b*, kan ikke overstige det maksimale kreditfradraget for dette året. Tilbakeføring etter dette ledd er, innenfor hver av inntektskategoriene i § 16-21 første ledd *a og b*, betinget av at skattyter kan sannsynliggjøre at vedkommende i løpet av de fem påfølgende årene ikke vil bli skattepliktig her i riket for slik inntekt med kilde i utlandet.

II

§ 10-2 annet ledd skal lyde:

- (2) Det kan ikke kreves fradrag i inntekt som skattlegges etter reglene i petroleumsskatteloven. Det kan ikke kreves fradrag for konsernbidrag til dekning av underskudd i virksomhet som nevnt i petroleumsskatteloven §§ 3 og 5. *Det kan ikke kreves fradrag for konsernbidrag til dekning av underskudd som etter § 14-6 femte ledd ikke kan fremføres til fradrag i senere år.*

§ 14-6 nytt femte ledd skal lyde:

- (5) *Det gis ikke fradrag i et senere år for underskudd ved virksomhet som nevnt i § 2-2 sjette ledd annet punktum oppstått i inntektsåret 2012. Første punktum gjelder likevel ikke den delen av underskuddet som skyldes tap pådratt ved realisasjon av formuesobjekt før 15. juni 2012.*

III

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Endringene under II trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2012.